

mig til en lige så konstruktiv udvalgsbehandling, når vi når dertil.

Der er jo på fødevarerområdet sket meget siden 1998, hvor vi vedtog den gældende fødevarerlov. Der er kommet en reform af den europæiske fødevarerlovgivning, en reform, der består af en fødevarerforordning, en kontrolforordning og en hygiejnepakke.

Reformen sikrer, at der på det europæiske plan bliver taget skridt til at sikre fødevarersikkerheden fra jord til bord, en tanke, som jo også er karakteristisk for den danske fødevarerlovgivning. Ikke desto mindre er det nu nødvendigt at revidere fødevarerloven.

Den europæiske fødevarerlovgivning er i højere grad nu end tidligere udformet som forordninger, som gælder umiddelbart i medlemslandene. Disse forordninger, særlig fødevarerforordningen, indeholder bestemmelser, som ligger meget tæt på de danske regler. Det er glædeligt, at der er kommet fællesskabsregler på området, og det er især glædeligt, at de ligger så tæt på vores egne regler, som de gør.

Lovforslaget, som nu foreligger, er udformet som en rammelo, som så skal udfyldes med bekendtgørelser.

Den gældende fødevarerlov er hovedsagelig opbygget sådan, at der i indledningen af en paragraf er angivet en materiel, indholdsmæssig regel, der efterfølges af en bemyndigelse til at fastlægge regler til nærmere gennemførelse. De materielle regler er i vidt omfang indeholdt i forordninger, især fødevarerforordningen, som er umiddelbart gældende.

Da det jo lovteknisk ikke er hensigtsmæssigt at optrykke forordningernes fulde ordlyd, er lovforslaget derfor opbygget uden de materielle regler. Bemyndigelserne i den gældende fødevarerlov er bibeholdt, og ministeren kan således fastsætte regler og i enkelte tilfælde træffe bestemmelser inden for fødevarerområdet. Men der er den begrænsning, at regelfastsættelsen skal ske inden for de grænser, der er sat af EU-reguleringen på fødevarerområdet. Oversigten over det samlede regelsæt bliver på den måde ikke helt så klar som før.

For at afhjælpe de praktiske problemer, som det jo kan give anledning til, vil ministeriet udarbejde en vejledning, som beskriver reglerne i både loven og i de relevante EU-forordninger. Sådan en vejledning vil kunne gøre fødevarerloven mere læsevenlig for brugerne.

Lovforslaget indeholder hovedsagelig bemyndigelser for ministeren til at fastsætte regler inden for fødevarerområdet. De bemyndigelser vil blive udmøntet i bekendtgørelser.

Jeg forstår fuldt ud, vil jeg godt sige, de indlægholdere, som har udtrykt en vis bekymring for de mange bemyndigelser. Det er også en bekymring, jeg sådan set generelt deler, og jeg synes, at det er noget, man skal være meget varsom med, men der er altså på det her område særlig gode og reelle grunde til, at vi må udforme reglerne, som vi har gjort det.

Jeg vil gerne fremhæve, at adgangen til at udnytte en bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse er reguleret af en række begrænsninger.

En bekendtgørelse skal naturligvis holde sig inden for lovens område, det er det første. Den skal også overholde grundloven, og den skal overholde traktaten om Det Europæiske Fællesskab. Så skal den udformes efter Justitsministeriets rammer herfor; den skal være i overensstemmelse med udtalelser fra Folketinget og Folketingets Ombudsmand, og den skal være i overensstemmelse med bevillingsregler og Rigsrevisionens henstillinger. Så der er altså visse rammer for bekendtgørelser, endda ganske klare rammer.

Endelig må jeg pointere, at der på dette område har været en meget lang tradition for, at udstedelse af bekendtgørelser sker i samarbejde med de relevante organisationer, og sådan vil det også være fremover. Det, at en række bestemmelser er overgået til fællesskabsregler, betyder jo ikke, at reglerne ikke har været behandlet i folketingsregi. De har været drøftet i Folketingets Fødevarerudvalg og i EU-udvalget.

Jeg er imidlertid helt indstillet på at bidrage til en mere detaljeret drøftelse af Kommissionens initiativer og forslag og er således også indstillet på at lave statusredegørelser om EU-fødevarerlovningen til Fødevarerudvalget. Heri vil naturligvis indgå en vurdering af konsekvenserne for den danske fødevarerlovgivning.

Lovforslaget indeholder også udmøntning af et af initiativerne fra regeringsgrundlaget »Nye mål« fra februar 2005:

Der er således i lovforslaget indføjet hjemmel til at oprette et nyt Motions- og Ernæringsråd. Det nye råd skal erstatte det eksisterende Ernæringsråd, som samtidig foreslås nedlagt. Rådets grundlæggende formål og opgaver vil ikke blive ændret i forhold til det nuværende råd.

Tanken med etablering af det nye Motions- og Ernæringsråd er at understrege vigtigheden af,